

Иван Вазов

Хрупат козиците!

Хрупат козиците шумица млада.
Вехнат дръвчетата, гинат гориците,
изволи съхнат, изчезва прохлада...
Хрупат козиците.

Губят се сенчици, няма зелено,
песни замлъкват, избягали птиците,
камък озъбва се, де бе засмено.
Хрупат козиците.

Всички гневим се, крещим гръмогласно:
„Дайте да пазим от смърт планиниците!“
Следва злодейство вековно, ужасно:
хрупат козиците.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4737>]